

JEF MYS

32

DE BELEVENISSEN VAN JOMMEKE

IN PIMPELTJESLAND

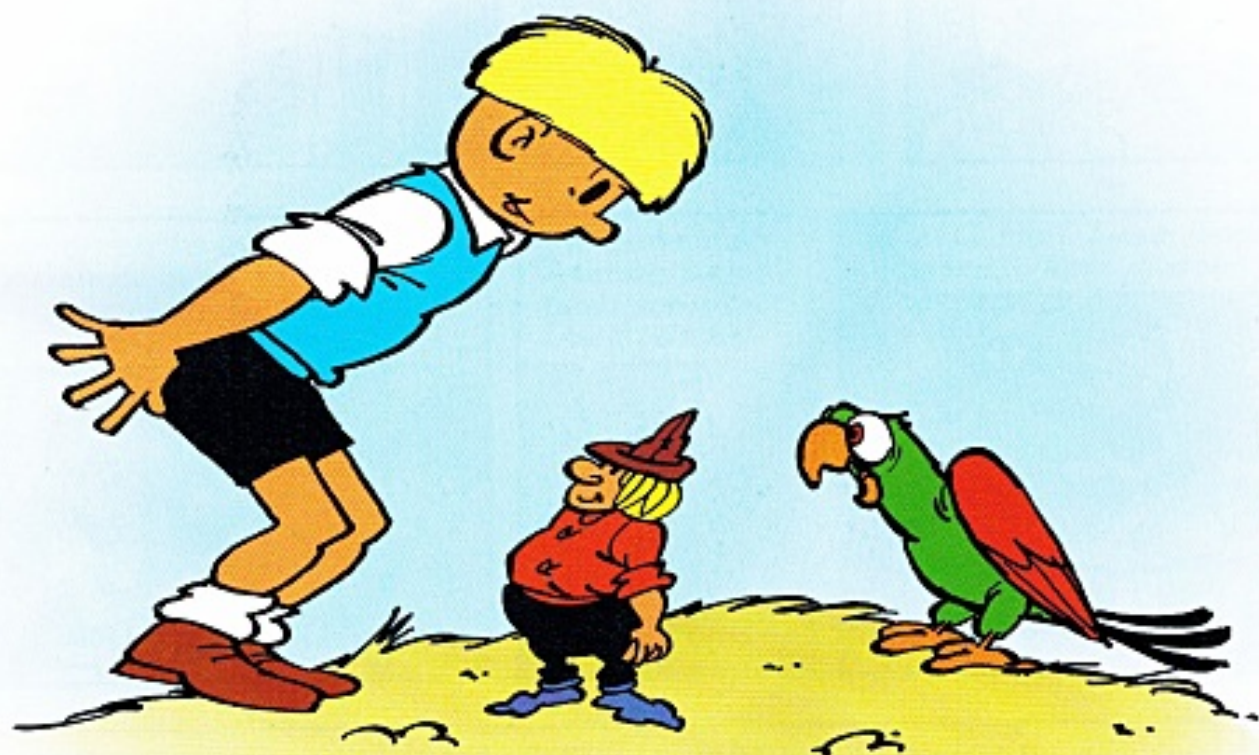

UITGEVERIJ
DUPUIS

JEF MYS

DE BELEVENISSEN VAN JOMMEKE

IN PIMPELTJESLAND

DUPUIS

Hallo, Annemieke en Roze-
mieke! Hoe gaat het met de
twee dezelfde meisjes?!

Fijn, Filiberke! Wij
hebben een
nieuwe pop!

Mooi maar
spijtig.

Spijtig?...
Waarom?...

Een pop is toch niet echt.

Ze schreeuwen niet
echt, lopen niet echt,
leven niet echt.

Ja, dat zou natuurlijk
veel plezieriger
zijn, mochten ze
echt leven.

Zo'n echte
kleine
levende
menschjes!

Jammer, echte levende poppen
zullen ze in de speelgoed-
fabrieken wel nooit
kunnen uitvinden.

Is een echte
levende pape-
gaai soms ook
niet goed?!

O, Flip! Lieve jongen, wat
kom jij doen?

Ik moet van Jommeke
vragen of je direct
dadelijk aanstands op
staande voet zonder
dralen wil
komen.

Waarvoor?

Is er wat gebeurd?

Iets
speciaals?

Ja, hij heeft
groot nieuws!

We gaan varen!

Varen? Heb je een roeibootje gekregen, Jommeke?

Nee, we varen met een jacht op volle zee!

Ja, ik mag het jacht gebruiken van Archibald Van Buikegem. Ken je hem nog?

O ja...die dikke rijke meneer... die vriend van professor Gobelijn! (*)

Komaan naar de jachthaven!

ENKELE DAGEN LATER ZEILEN JOMMEKE EN ZIJN VRIENDEN AL EEN HEEL EIND IN DE OCEAAN.

Er komen onweerswolken.

Dat is erg. Storm op komst.

WELDR A BREEKT EEN HEVIGE STORM LOS.

We vergaan!... We vergaan!

Oei-oei, moeder!... Moeder!

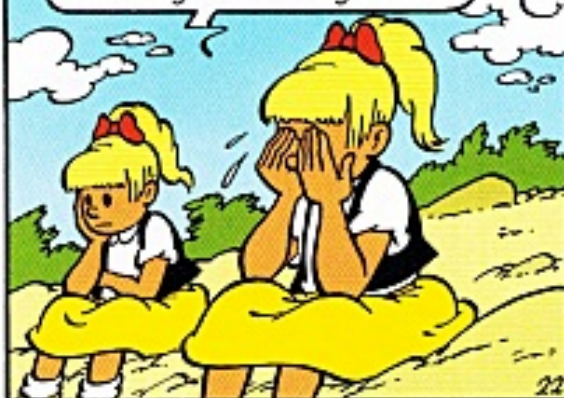
Amai, pfff... ik kan niet meer... even rusten.

Pekkie, zoek al eens verder. Breng een lekker hapje!

Hoe geraken we hier nog ooit weg?

Goede moed, Roze-mieke. We hebben al zoveel meege-maakt en het liep altijd goed af.

Kijk daar, ginder is Pekkie al! Hij heeft iets gevangen, het spartelt in zijn muil!

Haha, we gaan zeker een lekker haasje tussen de tanden krijgen.

Als ik goed zie is het helemaal wat anders dan een haas!

Wat?!... Ja, lieve hemel!

Dat is!... Dat is!... Ja, dat is...

Een klein mensje!

Laat me los! Laat me los!

Maar dat is onmogelijk!

Wij dromen!

Zulke kleine mensjes bestaan toch niet!

En toch is het waar!... Zet dat mannetje neer, Pekkie!

Oei, lieve theepot!...
Eerst zo 'n groot beest!...
Nu nog grote mensen!

Hij is al zo erg
verwonderd als wij.

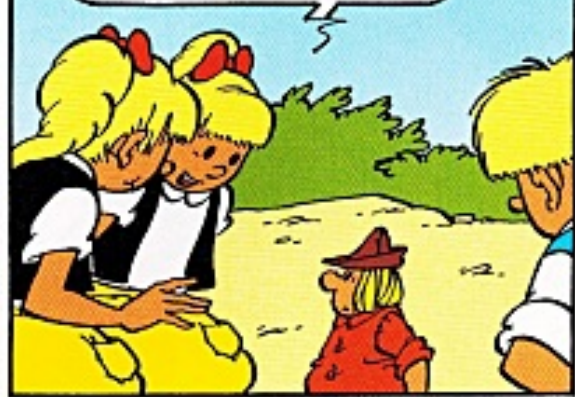
Wie ben jij, ventje?

Ik ben
Pimpelo.

O, hoe schattig!...
Hoe lief!

Dat is nu eens een
echte levende pop,
Annemieke.

Ja!

Zijn hier nog zulke leuke
kleine mannetjes?

En
vrouwtjes?..
Heum - heum!...

Ja, wij zijn
allemaal zo.
Honderden!

Wabliet?!...
Kinderen groter
dan een huis!

Ja, majesteit, en ze willen
ons bezoeken.

Oei, ze zullen alles
kapottrappen!

O, mijn
vrienden zijn
zeer voorzichtig,
hoor!

Ik ga zelf eerst naar
die reuzenkinderen
kijken.

De reuzenvogel heeft reuzenkinderen
bij zich! Koning Pimpelpap gaat
ernaartoe.

Wij gaan mee!

Daar, daar!

Heel Pimpeltjesland komt kijken naar ons!

Dat is koning Pimpelpap,
Jommeke!

Tjongejonge, welke
grote kinderen!

Ik ben blij met u kennis
te maken, hoogheid.

Voor ons allemaal is het ook een grote vreugde.

Wij hadden nooit gedacht dat er zulke grote mensen bestaan.

En wij wisten niet dat er zulke kleine mensen bestonden. Mogen wij eens een kijkje nemen in Pimpeltjesland?

Natuurlijk, maar kijk uit waar je je grote voeten neerzet.

En zeg, je hebt natuurlijk grote honger gekregen na de schipbreuk, nietwaar?

Bakkers en slachters, huismoeders en Pimpeltjes allemaal! De handen uit de mouwen! Deze reuzenkinderen hebben een reuzehonger! Maak een reuzemaal!

Goed, koning Pimpelpap, wij schieten aan het werk!

En ik zal jullie rondleiden in ons Pimpeltjesland. Volg me!

O, kijk daar!... Die kleine huisjes!... Die mensjes!... Die karretjes!... Net een speelgoedstadje!

Dit is een echt sprookjesland!

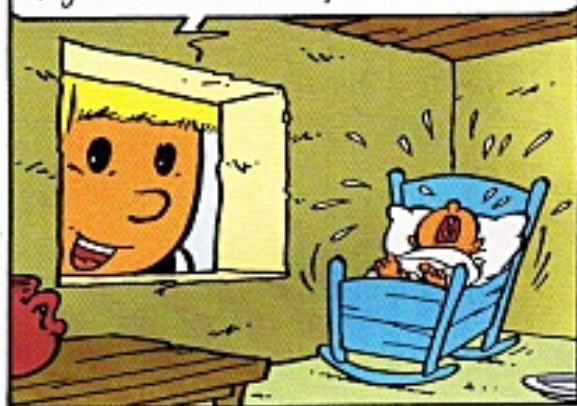

Mag ik eens binnengluren?

Natuurlijk.

O, hoor dat klein Pimpeltje zijn schuurdeur openzetten.

Kom, arm dutske, wat scheelt er?

Hoe lief, hoe schattig!

Annemieke, ik zou hier wel willen blijven wonen en altijd met die levende poppetjes spelen.

Ik ook!

Zulke kleine lieve echte levende kindjes!

Hier loopt nog zo'n dreumes.

Ik weet wat!

Hier, Flip, laat hem maar eens paardje rijden.

't Is pape-gaaetje rijden!

Vooruit, hop hop!

Ik ook!

Nu ik!

Ik ook!

Ikke, ikke!

Ik ook
papegaai
rijden!

Niet dringen, iedereen
krijgt zijn beurt!

De grote vogel is al dadelijk een
echte kindervriend
geworden.

Heerlijk, zeg! Zo
stoeien met die
kleine mannen. Ze
zijn op maat
gemaakt voor mij!

54

Ja, Flip, je bent een echte
nonkel voor de kleine
Pimpeltjes.

O ja, de pape-
gaai is een
goeie nonkel
voor ons!

55

Leve onze nonkel
papegaai!

Leve nonkel
papegaai!

Maar Flip is niet alleen,
Jommeke. Kijk eens
daar naar Pekkie!

56

En Pekkie, nu kun je eens lekker smullen, hé!

Ik heb ook zo een hond. Maar niet zo een reus natuurlijk.

Haal hem. Zij zullen vlug goede vrienden zijn.

Kijk, Pekkie, een speelkameraad voor je!

Zie je, ze zijn al dadelijk bevriend.

Hela, je hebt hier kleine dieren ook!

Natuurlijk! Honden, poezen, konijnen, paarden en dikke vette koeien!

En zware varkens! Waar zouden anders onze lekkere worsten vandaan komen? Kom!

Kijk kijk!... Dat is nu toch wel een echt levend speelgoedland!

Goeiemiddag, lieve mevrouw koe. Hoe maakt u het?

Wil mevrouw koe met
mij een dansje doen?

TRALALALALIRE

Dat kunnen bij ons
de koeien niet!

69

Als we dat vertellen,
men zal ons niet
geloven.

Koning Pimpelpap, ik geloof
dat Pimpeltjesland een
zeer gelukkig land is.

Toch niet. Er hangt een
zware schaduw over
Pimpeltjesland.

70

Ja? Is er soms tekort aan iets?...
Of heb je hier overstromingen
of andere rampen?

Ach neen, dat
is het allemaal
niet.

Ik heb een
dochter, prinses
Pimpelella.

71

Mijn lief kind is
al weken ziek.
en we krijgen
haar niet
genezen.

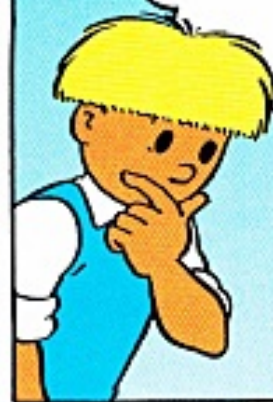
Wat heeft
ze dan?

Onze dokter
Pimpeldam weet
het niet. Hij kan
ze niet helpen.

Arme mooie Pimpelella.
Zij is de zoon van
Pimpeltjesland.
Zal ze nog ooit
weer gezond
worden.

72

We moeten dat ongelukkig prinsesje helpen.

Ja, maar hoe? Wij zijn geen dokters.

Wil je haar zien? Kom dan mee naar het paleis.

Maar ja, dat is ook waar... je geraakt er niet binnen.

Wij kijken wel door het venster.

Hoe maakt mijn lieve Pimpelella het, dokter?

Helaas!

Nog steeds geen beterschap.

Kijk, Pimpelella, die grote kinderen zouden je ook willen helpen.

Ja, echt graag. Maar wij staan even machteloos.

Zijn er in hun grote wereld dan geen dokters?

O ja, in onze landen zijn
veel goede dokters.

Misschien kunnen
zij mij helpen!

O, vader, laat mij met
deze reuzenkinderen
naar de reuzenmensen
reizen.

Dat
kan
niet.

De rest van de wereld
weet niet dat wij
bestaan.

Juist. Als ze bij ons dat klein
lief prinsesje zien, dan zou
iedereen willen weten waar
dat vandaan komt.

En heel de wereld zou
holderdebolder hier
binnenvallen.

En Pimpeltjesland zou
helemaal overhoop
gelopen worden.

Nee nee, dat mag niet!
Wij leven hier in rust
en vrede. Dat moet
zo blijven.

Want als de reuzenkinderen
uit Pimpeltjesland vertrekken
moeten zij beloven te zwijgen
als een graf.

Dat beloven wij, koning Pimpelpap.
Niemand zal van ons te weten
komen dat Pimpeltjesland
bestaat.

Behalve nog één
mens.

Wat?!... O, nee!...
Niemand mag het
weten buiten jullie!
Niemand!

Toch wel, koning Pimpelpap.
Ik heb in ons groot land een
goede vriend, professor Gobelijn.

Die weet en kan alles. Hij zal
ook prinses Pimpelella
kunnen genezen.

Ja?!... Is dat waar?...
Echt waar?

Ja, hij is de geleerdste
man van heel de wereld!

We moeten hem
naar hier
brengen.

Ja, doe dat,
alsjeblieft!

Maar hoe?

Iemand van ons moet
de professor halen.

Maar Jommeke, we
hebben geen boot
of geen vliegtuig om
hier weg te geraken.

Flip! Die moet dat
opknappen! Waar
zit hij?

Weet jij waar nonkel
papegaai is?

Nonkel papegaai is
met ons verstop-
pertje aan 't spelen.
Plezierig, zeg!

Zoek hem eens vlug en zeg
dat hij onmiddellijk naar
Jommeke moet komen.

Volhouden, Flip, volhouden!...
Denk aan prinsesje
Pimpelella!

Ja, haar leven ligt in
mijn handen... of
beter gezegd, in
mijn vleugels.

Maar mijn vleugels zijn
oververmoeid... ze kunnen
niet meer, met de beste
wil van de wereld niet.

Ik moet het opgeven...
Vergeef het me, prinsesje
Pimpelella... vaarwel, al
mijn goede vrienden!

Ik duikel recht de
kabeljauwskelder
in!

Hela, wat is dat
ginder in de
lucht?

Ooievaars!

Dat is mijn
redding!

Ik doe autostop...
of beter gezegd,
ooievaarstop.

Hé, taxi, stop!

Mag ik op je zitten?

Fijn zeg! Zo kan ik op
mijn dooie gemak
verder reizen.

FLIP MAAKT DE VERDERE REIS
MEE OP DE ZACHTE RUG VAN
DE GOEDMOEDIGE OOIEVAAR.

Ik ben er, hier stap ik af.
Wel bedankt voor de
lift, makker!

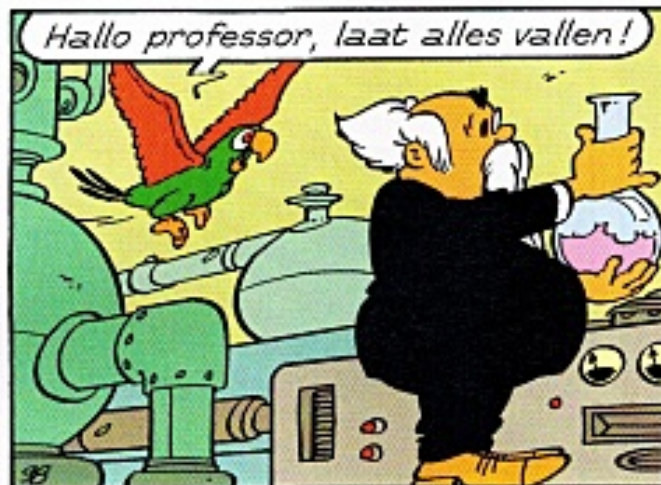
Haha, ik ben weer
helemaal fit.

Recht bij onze vriend
Gobelijn binnen.

Hallo professor, laat alles vallen!

Professor,
zo bedoelde
ik dat niet.

Ja maar, je liet me
ferm schrikken.

Je moet dadelijk een
ziek prinsesje redden!
Kom, volg me!

Waar is dat
prinsesje?

Och ja, dat is
waar ook. Ik ver-
gat dat jij niet
kunt vliegen.

Niet vliegen?!... En ik
heb pas een nieuw
geheim vliegtuig
gebouwd!

Stap in, Flapke... ik bedoel, Flipke!

Wel lieve kermel... ik bedoel, hemel!
Allemaal kleine mensjes, inderdaad!

We hebben
Pimpeltjes-
land
ontdekt.

Ongelooflijk!
Wie zou durven
denken dat er
zo'n wezentjes
bestaan.

Nonkel papegaai
is terug!

Leve nonkel
papegaai!

Nonkel papegaai,
laat ons nog eens
vliegen!

Ja,
speel met
ons!

En dit is
koning
Pimpelpap.

Goeie achterna-
middag, hoogheid.
Men heeft mij
hier nodig, zei Flip.

O, goeie grote professor,
kunt u mijn lief
dochtertje genezen?

Onmogelijk!...
Ik bedoel,
natuurlijk!

Kom, breng me bij dat prinsesje.

Zeg, professor!

Kijk uit, trap hier niks kapot met je
grote platvoeten! Haha!

Blaasgeest!... Ik
bedoel, plaasgeest!

Ieder maakt een papketel
vol en brengt hem
naar de grote
dikke dokter.

Elke ketel een slok, professor!

Haha, ik heb zeker vijfhonderd
ketels binnen!

Ja, in
zo 'n buik
kan wat in!

De avond valt,
spoedig wordt
het donker. We
kunnen u geen
bed geven.

O, dat geeft niet, ik slaap in mijn bloot
vel... ik bedoel, onder
de blote hemel.

Slaapwel dan,
tot morgen!

Zou het prinsesje morgen
genezen zijn, professor?

Bijlange niet... ik bedoel,
natuurlijk! Helemaal!

Wel, dan is het een gelukkig
toeval dat we hier op
Pimpeltjesland aangespoeld
zijn. Dankzij ons is
het prinsesje gered.

'S MORGENS.

Hoe zou Pimpelella het
reeds stellen?

Hemel, zij is verdwenen!

Help! Help!!!

De prinses is niet op haar kamer! Zoeken, zoeken!

Wat is er nu weer met mijn arm kind gebeurd?

O, majesteit, ik heb ze gevonden in de keuken! Kom kijken!

Vader, ik ben genezen! En wat heb ik nu een reuzehonger, zeg!

Dat geloof ik, je hebt de laatste dagen niet meer gegeten. We moeten die grote dikke dokter dadelijk gaan bedanken.

Goeie grote dikke dokter, u hebt mijn kind gered. Wat moet ik u geven?

Alles!

Ik bedoel, niks-niks! Graag had ik hier wel wat vakantie genomen, maar mijn werk roept mij. Ik vertrek dadelijk.

En spijtig genoeg, wij moeten dan mee.

Goede reis, nonkel papegaai!

En kom gerust nog eens af!

Dat is beloofd!

Dag beste Pimpeltjes!

Professor...

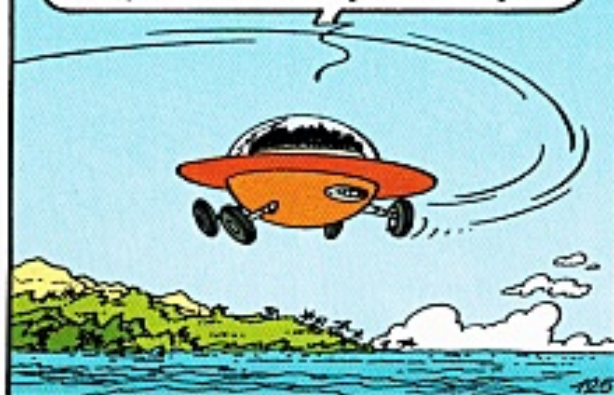
Ja?...

Vlieg nog eens
rond het eiland,
professor.

Nooit!... Ik
bedoel, graag!

We wuiven nog eens naar
die goede hartelijke mensjes.

En dan kan
ik nog een
kusje gooien
naar prinses
Pimpellella!

Oei!... Kijk! Aan
de horizon!

Onweerswolken!

Amai, het gaat
duchtig stormen!

De storm komt snel op!
Dat wordt een verschrik-
kelijke orkaan!

Ik moet stijgen tot boven de
onweerswolken! Of de storm
smakt ons tegen de kasseien!...
Ik bedoel, tegen de woelige
zee!

Zo,
gered!

Nee, professor!
Naar beneden! Naar
de Pimpeltjes!

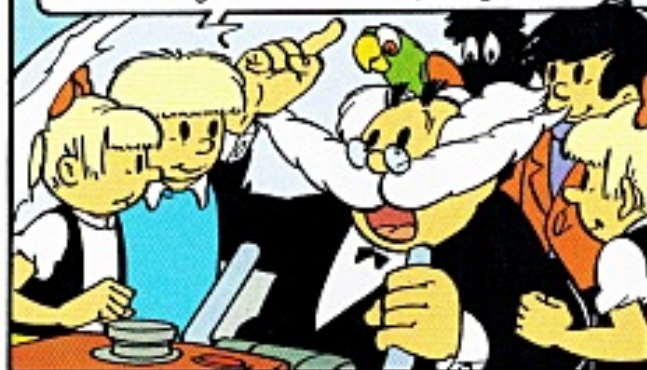
Ja! De storm zal daar alles
vernielen! We moeten
ze helpen!

Niks van! Nog in geen
duizend jaar!...

Ik bedoel, natuurlijk moeten wij ze gaan helpen, die kinkeltjes... eu, Pimpeltjes!

Terug naar beneden!

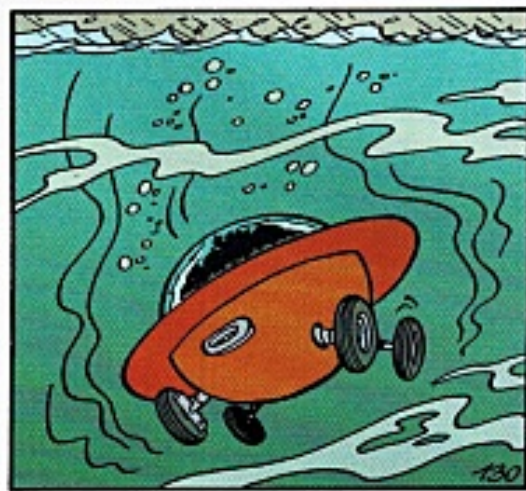
Amai!... Oei!... We worden wel flink dooreengeschud!

HEEEELP! We slaan ondersteboven!!!

We vallen in zee!!!

Professor!... WE VERGAAN!!

'T IS MET ONS GEDAAN!

Inderdaad! Dit is het einde!... Ik bedoel, nog in geen honderd jaar!

Deze vliegbol zit vol met lucht! Dus we stijgen terug tot boven het water!

En dan varen we naar de kust. Mijn bol kan ook zwemmen... ik bedoel, varen!

De storm smakt ons op
de kust! WE GAAN DOOD!!!

AAI!... OEI!... AMAAI!... OEW!

Oef!... We staan stil.
En we leven nog.

En we staan met beide
voeten op de grond...
ik bedoel, met vier
wielen!

Gelukkig! Als ik iets
ineensteek, dan trekt het
op niet veel... ik bedoel,
dan is het sterk!!

Zelfs mijn onbreekbaar
glas breekt niet!

UITSTAPPEN!

Daar! Het paleis van koning
Pimpelpap ligt half in puin!

Niemand te zien. Toch
wel zeer eigenaardig.

Waar kunnen
die Pimpeltjes
toch zitten?

Flip zal ze met zijn
arendsbliek wel
ontdekken.

Pekkie zal ze
vinden! Hij is
de beste
speurhond van
de wereld!

Pekkie
blaft!

Hij heeft iets
ontdekt!

Heb je de Pimpeltjes
gevonden, Pekkie!?

Daar! Een hol! ?...

Is daar iets?

Pekkie, alle Pimpeltjes zijn levend en gezond! Verwittig Jommeke en Filiberke en de Miekes en Gobelijn!

Daar! Pekkie heeft nieuws!

Hij is blij!

WAF
WAF
WAF

Heb jij de Pimpeltjes gevonden? Ja! Jij bent een echte held!

Daar komen ze aan!

Met Flip voorop!

Hoogheid, dat is een groot pak van ons hart! Wij waren erg ongerust!

Jullie zijn brave mensen!

En al wat kapot is zullen wij mee helpen herstellen.

Dan zijn jullie nog braver!

Daarvoor zijn wij op de wereld! Om mekaar te helpen! Groot en klein, mens en papegaai!

Zeg eens, en hond ook!

Eu... jaja, natuurlijk, hond ook!

Eind goed, al goed! Komaan, instappen en weg!... Ik bedoel, handen uit de mouwen!

Ja! Komaan!

Ja!...
Helaas!...

Nu zal heel de
wereld weten
dat we bestaan.

161

Neenee! Koning Pimpelpap,
we hebben u al beloofd dat
we niks zullen verklappen.

Dat blijft ons
groot geheim!

162

Ja, ik zeg het direct
aan iedereen... ik be-
doel, dat geheim gaat
mee mijn graf in!

Wij houden onze
lippen stijf
op elkaar!

Ik ook!

Zelfs pape-
gaaien kunnen
dat, zonder
lippen!

Jullie zijn
goede brave
grote mensen!
Dank je!

Maar nu moeten we wel echt
naar huis. Onze ouders weten
niet waar we al zolang zitten.

Misschien denken ze wel dat we
tijdens de storm verdronken zijn.

Wat zullen ze ver-
driet hebben.

Verdorie ja!...
Het jacht! Het jacht
van Archibald van
Buikegem! Kapot!
Het ligt op de bodem
van de oceaan!

163

Hoe gaan we dat
aan die brave man
uitleggen?

Met al onze spaarcenten
bijeën zullen we geen nieuwe
boot kunnen kopen.

We vinden er wel
iets op!
Maar nu nemen we
afscheid van de
sympathieke
Pimpeltjes.

164

Ha nee! Zo vertrekken
jullie niet! Morgen houden
wij eerst een groot feest!

Veel eten en drinken! En met
muziek! Ik zet iedereen
aan het werk!

Melk maar allemaal leeg.
We hebben alles nodig om
veel deeg te maken.

Bak de vlaaien
zo groot je kunt!

Pers alle fruit dat
we hebben!

EN DE VOLGENDE DAG.

Hier in Pimpeltjesland wil ik wel blijven wonen.

Alle dagen dansen met de mooiste meisjes!

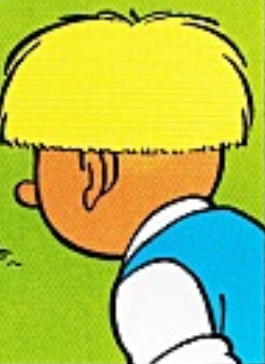
En we zijn even groot. Juist mijn maat.

Ach! Waren mijn ouders ook maar Pimpeltjes geweest!...

Flip, genoeg gezeverd!

TOT LAAT IN DE AVOND
DUURT HET AFSCHIEDSFEEST.

DE VOLGENDE DAG.

En... mondje toe, hé Jommeke!

U mag gerust zijn, koning Pimpelpap!

Niemand, maar ook niemand zal te weten komen dat jullie bestaan! Beloofd!

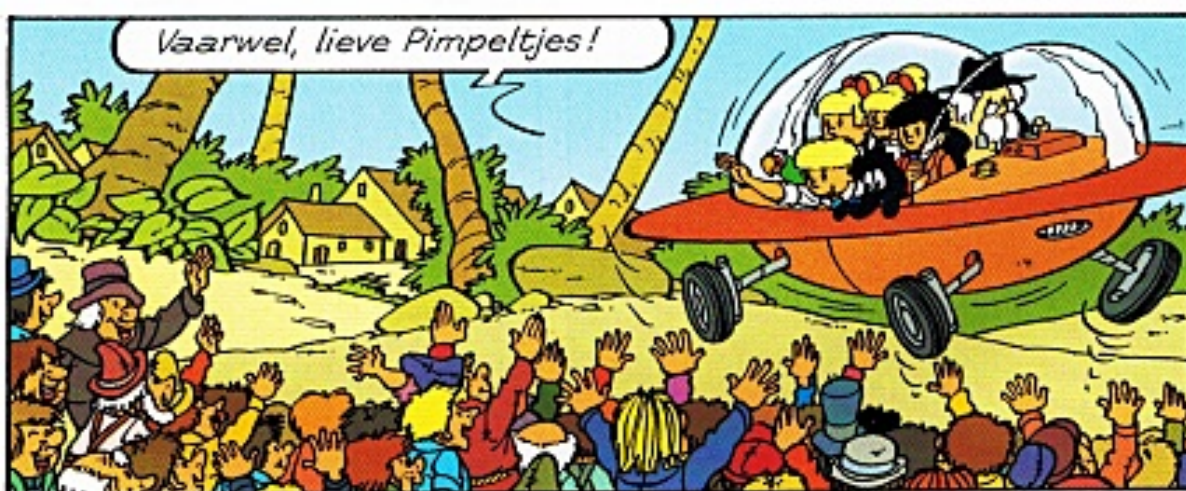

En nu blijven we hier!... Ik bedoel, we vertrekken!

U krijgt nog een dikke afscheidskus, lieve professor! Dankzij u ben ik genezen!

Met de reddings-
gordels drevén we
verder en verder.

Juist! Ze spoelden aan
op een bewoond eiland...

Hela! Pas op!

Ik bedoel, een
onbewoond
eiland. Geen
mensen, geen
dieren, niks!
NIKS!!

En ik ben dan professor
Gobelijn gaan halen.
Ik op mijn eentje de
oceaan over!

EINDE